

Erfaringsrapport

Introduktion

Jeg læser til dagligt på KU, og var afsted i august måned efter afsluttet 8. semester. Det var en meget spontan idé, som opstod lige samtidig med at restpladserne blev frigivet, hvor Ilulissat - august, var ledig. Uden yderligere betænkningstid "meldte" jeg mig til. Opholdet var rent frivilligt, da KU ikke kvitterer med ECTS point – selvom det uden sammenligning er det ophold, jeg har fået størst fagligt (og socialt) udbytte af.

Klinikophold

Inden afrejse havde jeg ikke gjort mig de store forberedelser, da juni/juli fløj afsted med andre sommerferieløjer. Min klinikmakker (som jeg ikke kendte på forhånd) havde derimod forberedt sig en masse, men jeg vil sige at begge "indgangsvinkler" fungerer, så længe man er åbensindet og klar på bare at springe ud i tingene. Læringskurven er stejl, og den første uge er hård – nyt land, ny bolig, ny omgangskreds, nyt job - kombineret med en masse forventninger til hvor fedt opholdet vil blive, men også usikkerhed over om man fagligt kan løfte det arbejde man bliver stillet overfor. Græd to aftener den første uge, men det er vist sundt nok. Og det overvældende element går over.

Jeg var som sagt afsted med en anden stud.med. og sammen delte vi et ambulatorie (lig med almen praksis i Danmark), hvor vi dagligt så 5 patienter hver (bortset fra tirsdag hvor man om eftermiddagen har børneundersøgelser og om torsdagen, hvor man er med på OP om formiddagen og laver SMEAR om eftermiddagen). Der er ikke en decideret forventning til, at man kan tingene på forhånd, men hvis man vil have oplæring, skal man bede om det. Meget få ting sker af sig selv. Syntes personligt det var lidt svært at sige højt til konf, at jeg aldrig havde lavet en børneundersøgelse, og at jeg ville være tryggest ved at første undersøgelse blev udført sammen med en "rigtig" læge. Og ditto med SMEAR. Men lægerne er så hjælpsomme, så bare spørg – og til sidst i opholdet turde jeg stille alle spørgsmål. Men god ide at arrangere overlap med de medicinstuderende der kommer inden og efter, da den generelle oplæring er fra stud.med. til stud.med. På 20. dagen af mit klinikophold fik jeg oplæring i Cosmic (Grønlands sundhedsplatform) af regionslægen – lidt sen (men god) oplæring, og rigtig brugbart, hvis man vil være en haj til de forskellige funktioner. Ellers er det også ret intuitivt. Så det kan man også efterspørge.

Størstedelen af kliniktiden bruges med at se ambulante patienter, men hospitalet har også en stor sengeafdeling (22 pladser) med somatiske og psykiatriske patienter. Min egen interesse er klart mest rettet mod intern medicin men også psykiatri, så sengeafdelingen trak lidt i mig. Jeg fik først den sidste uge givet udtryk for dette, men så var det intet problem, at jeg kunne gå med der, og gå mine egne stuegange – men det skal arrangeres, sådan så stud.med. programmet bliver "blokeret" de dage man evt vil gå med på stuegang. Ellers dobbeltbooker man sig selv :) Generelt råd er egentlig blot at vise interesse (som med så meget andet) – lægerne/andet personale kan mærke det, og kommer til at hive en med til alt muligt spændende.

Klinikdelen, var for mig noget af det mest magiske (udover udsigten). Man bor og arbejder i definitionen på et lokalsamfund, og man får hurtigt følelsen af at være en del af en lille "familie", hvor man fagligt og personligt kommer meget tæt på hinanden (især hvis man også engagerer sig i fredagsbarerne). Og alle arbejder bare benhårdt og hjælper hvor man kan. Meget rørende faktisk.

Fritiden

Smukkeste sted jeg nogensinde har sat ben på. Hverdagene går meget med arbejde (man er træt i starten), men pga midnatssol, var det altid muligt at nå ud om aftenen. Hvis man er afsted om sommeren SKAL man

opleve hvalsafari og kajak på isfjorden (hvor vi også kom helt tæt på hvalerne). Frit tilgængeligt er alle vandreturene (blå, rød, gul, orange og lilla) som man også skal opleve minimum en gang hver. Jeg tog også en tur til Diskøen, hvor vi overnattede i telt og gik op til Lyngmarksbræen (gletsjer). Selvom jeg aldrig har frosset så meget, som den nat i telt, så var det stadig den vildeste oplevelse (husk skiundertøj eller stærk alkohol). Mit råd til fritidsaktiviteter er, at man sagtens kan booke alting dernede, men at man stadig skal have planlægningshatten en smule på, hvis man vil nå det hele for hurtigt er alle ens weekender gået (vejret betyder også ofte at ture bliver udskudt eller aflyst, så det er godt med buffertid). Jeg fortryder selv, at jeg ikke kom med på rensdyrjagt/moskusjagt eller ikke fik oplevet wakeboard mellem isbjergene. Men nu blot endnu mere grund til at tage af sted igen. Og når man booker fly, så er det taktisk at have en overnatning i Kangerlussuaq, for at nå en tur på indlandsisen. Og man må heller ikke tage hjem, før man har oplevet byens eneste bar, Naleraq (landsbyklubber er noget for sig).

Sidste sidebemærkning er, at man bare skal tage af sted. Inden der kommer børn, og alt muligt andet der holder en hjemme. Men har man været afsted én gang, så er det garanteret at man helt sikkert kommer igen. Kæmpe oplevelse